

Forfatter: Chievitz, Poul

Titel: Udrag fra Fra Gaden

Citation: Chievitz, Poul: "Fra Gaden", i Chievitz, Poul: *Fra Gaden*, udg. af Esther Kielberg ; Uffe Andreasen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 37.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-chievitz01-shoot-idm139771790363920.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Fra Gaden

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Jeg havde hørt paa begge Fortællingerne med en Interesse, som jeg ikke selv kunde forklare mig, uden muligt ved den Modsætning, de dannede til hinanden. Thi idet min Indignation var vakt i høieste Maade ved den Mangel paa Sømmelighed og anstændig Opførsel, som Felix udviste, forekom det mig at Flint, hvad jeg mindst ventede mig af ham, havde taget Hensyn, som vedkommende unge Pige, paa Grund af den lave Stilling, hun indtog i Samfundet, ingenlunde var berettiget at fordre. Ingen af Fortællingerne vare istand til at staae sin Prøve for den strenge Morals Domstol, uagtet jeg i Øieblikket ikke kunde angive, hvori det Indecente netop bestod. Jeg afholdt mig derfor fra at inklade mig paa nogen Discussion, og gav ikkun nogle spøgefulde Bemærkninger tilbedste, som lod til at more de to Herrer usigeligt, og endte med at proponere en Skaal for et lykkeligt Udfald af begge deres Historier. Da denne var drukken, ringede Flint paa Opvarteren, for at klarere Regningen. Jeg protesterede paa det Kraftigste og anførte, at jeg aldrig tillod, at Nogen betalte for mig, hvilket jeg ogsaa høist unødigt seer, da Skik og Brug saa fordrer, at man en anden Gang skal gjøre Gjengjæld. Men Flint lod sig ikke sige, og inden jeg havde faaet min Tegnebog frem, var Opvarteren betalt og forsvundet. Vi brøde nu op, og uagtet jeg nu ikke mere er istand til at erindre hvorover, saa husker jeg dog godt, at vi loe hjerteligt, da vi gik ned ad Trappen.